

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 21 декември 1989 година

относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на процедурите за преразглеждане при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителни работи

(89/665/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100А от него,

като взе предвид предложението на Комисията ¹,

в сътрудничество с Европейския парламент ²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ³,

като има предвид, че Директивите на Общността относно обществените поръчки, и по-специално Директива на Съвета 71/305/ЕИО от 26 юли 1971 г., отнасяща се до координирането на процедурите за възлагането на обществени поръчки за строителни работи⁴, последно изменена и допълнена с Директива 89/440/ЕИО⁵ и Директива на Съвета 77/62/ЕИО от 21 декември 1976 г., за координиране на процедурите за възлагането на обществени поръчки за доставки⁶, последно изменена и допълнена с Директива 88/295/ЕИО⁷, не съдържат специални разпоредби, които да гарантират ефективното им прилагане;

като има предвид, че съществуващите механизми както на национално, така и на общностно ниво за гарантиране тяхното прилагане, не винаги позволяват да се гарантира спазването на съответните разпоредби на Общността, по-специално на етап, когато нарушенията могат да бъдат поправени;

като има предвид, че отварянето на обществените поръчки за конкуренцията в Общността изисква значително увеличаване на гаранциите за прозрачност и недискриминация; като има предвид, че за да има то конкретни резултати, ефикасни и бързи правни удовлетворения трябва да бъдат на разположение в случая на нарушения на правото на Общността в областта на обществените поръчки, или на национални норми, транспониращи това право;

¹ ОВ № С 230, 28.08.1987 г., стр. 6 и ОВ № С 15, 19.01.1989 г., стр. 8.

² ОВ № С 167, 27.06.1988 г., стр. 77 и ОВ № С 323, 27.12.1989 г.

³ ОВ № С 347, 22.12.1987 г., стр. 23.

⁴ ОВ № L 185, 16.08.1971 г., стр. 5.

⁵ ОВ № L 210, 21.07.1989 г., стр. 1.

⁶ ОВ № L 13, 15.01.1977 г., стр. 1.

⁷ ОВ № L 127, 20.05.1988 г., стр. 1.

като има предвид, че в някои държави-членки липсата на ефективни правни удовлетворения или недостатъчността на съществуващи правни удовлетворения, възпират предприятията от общността да представят офертите си в държавата-членка, в която е установен възложителят; като има предвид следователно, че съответните държави-членки трябва да подобрят това положение;

като има предвид, че тъй като процедурите за възлагането на обществени поръчки са толкова краткосрочни, компетентните органи, пред които се обжалва, трябва да бъдат упълномощени да предприемат временни мерки за прекратяване на такава процедура или за изпълнението на всички решения, които могат да бъдат взети от възложителя; като има предвид, че краткосрочността на процедурите означава, че горе упоменатите нарушения е необходимо да бъдат спешно разгледани;

като има предвид, че е необходимо да се осигури наличието на адекватни процедури във всички държави-членки, разрешаващи анулирането на решения, взети неправомерно и обезщетяването на лица, ощетени от дадено нарушение;

като има предвид, че когато предприятията не обжалват, определени нарушения биха могли да не бъдат поправени, освен ако не е въведен специален механизъм за това;

като има предвид следователно, че Комисията, когато счете, че е било извършено ясно и явно нарушение по време на процедура за възлагане на обществени поръчки, трябва да може да сезира компетентните власти на държавата-членка и съответния възложител, за да бъдат предприети съответните мерки за бързото поправяне на всяко твърдяно нарушение;

като има предвид, че прилагането на практика на разпоредбите на настоящата директива следва да бъде преразгледано в рамките на четири години от въвеждането ѝ, на базата на информацията, която държавите-членки предоставят относно действащите национални процедури за обжалване,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират че, по отношение на процедурите за възлагане на обществени поръчки, попадащи в приложното поле на Директиви 71/305/ЕИО и 77/62/ЕИО, решенията, взети от възложителите, могат да бъдат ефективно обжалвани, и по-специално възможно най-бързо в съответствие с условията, посочени в следващите членове, и по-специално в член 2, параграф 7, с мотива, че тези решения са нарушили правото на Общността в областта на обществените поръчки или националните норми, транспониращи това право.

2. Държавите-членки гарантират, че не съществува дискриминация между предприятията, които биха могли да претендират за нанесена им щета в контекста на процедура за предоставяне на поръчка, в резултат от разграничаването, което настоящата директива прави между националните норми, транспониращи правото на Общността и другите национални норми.

3. Държавите-членки гарантират, че процедурите за преразглеждане са достъпни, съгласно подробните правила, които държавите-членки могат да установят, поне за всяко лице, което има или което е имало интерес от спечелването на процедурата за възлагане на поръчка за доставки или за строителство, и което е било или би могло да претърпи вреди от твърдяно нарушение. По-специално, държавите-членки могат да изискат лицето, което е поискало преразглеждането, да уведоми предварително възложителя за твърдяното нарушение и за намерението си да поиска преразглеждане.

Член 2

1. Държавите-членки гарантират, че мерките, приети относно процедурите за обжалване, уточнени в член 1, включват правомощия, които да позволяват:

а) да се приемат, в най-кратки срокове и посредством временни процедури, временни мерки, с цел да се поправи твърдяно нарушение или да се предотврати нанасянето на допълнителни щети на засегнатите интереси, включително мерки за прекратяване или за гарантиране прекратяването на процедурата за възлагане на обществена поръчка или за изпълнението на всяко решение, взето от възложителя;

б) да се отменят или да се гарантира отмяната на решения, взети неправомерно, включително премахването на дискриминационните технически, икономически или финансови спецификации в поканата за участие в търг, в документите за възлагането на поръчката или във всеки друг документ, свързан с процедурата за възлагане на поръчката;

в) да се обезщетят лицата, ощетени от дадено нарушение.

2. Правомощията, уточнени в параграф 1, могат да бъдат предоставени на отделни органи, отговорни за различни аспекти на процедурата за обжалване.

3. Процедурите за обжалване не е необходимо сами по себе си да имат автоматично действие по спиране на процедурата за възлагане на поръчки, за която се отнасят.

4. Държавите-членки могат да предвидят, че, когато решават дали да разрешат временни мерки, отговорният орган може да вземе предвид вероятните последици от мерките за всички интереси, които биха могли да бъдат засегнати, както и обществения интерес, и може да реши да не допусне такива мерки, когато техните отрицателни последици биха надвишили техните предимства. Решение да не се разрешат временни мерки не накърнява останалите искиове, предявени от лицето, изискващо тези мерки.

5. Държавите-членки могат да предвидят, когато са поискани обезщетения с мотива, че дадено решение е взето неправомерно, оспорваното решение да трябва първо да бъде отменено от орган, притежаващ необходимите правомощия.

6. Последиците от упражняването на правомощията, упоменати в параграф 1, върху договор, сключен след възлагането на поръчка, се определят от националното законодателство.

Освен това, с изключение когато дадено решение трябва да бъде отменено преди отпускането на обезщетения, дадена държава-членка може да предвиди, че, след сключването на договора, който следва възлагането на поръчка, правомощията на органа, отговорен за процедурите за обжалване, следва да бъдат ограничени до присъждането на обезщетения за всяко лице, ошетеното от дадено нарушение.

7. Държавите-членки гарантират, че решенията, взети от органи, отговорни за процедурите за обжалване, могат да бъдат ефективно изпълнени.

8. Когато органите, отговорни за процедурите за обжалване нямат юридически характер, писмени основания за техните решения следва винаги да бъдат давани. Освен това, в такъв случай, трябва да бъдат приети разпоредби, които да гарантират процедурите, чрез които всяка предполагаема неправомерна мярка, взета от преразглеждащия орган, или всеки предполагаем пропуск при упражняването на предоставените му правомощия, да могат да бъдат предмет на съдебно обжалване или на преразглеждане от страна на друг орган, който да бъде съд или трибунал по смисъла на член 177 от Договора за ЕИО и да бъде независим, както от възложителя, така и от преразглеждащия орган.

Назначаването на членовете на такъв независим орган и прекратяването на техния мандат следва да бъдат извършвани съгласно същите условия, както за членовете на съдебната власт, що се отнася до властта, отговорна за тяхното назначаване, продължителността на мандата им и възможността за тяхното уволнение. Поне председателят на този независим орган следва да притежава същата юридическа и професионална квалификация, като членовете на съдебната власт. Независимият орган взема решенията си като следва процедура, при която и двете страни се изслушват, и тези решения следва, чрез мотивите, определени от всяка държава-членка, да бъдат правно задължителни.

Член 3

1. Комисията може да се позове на процедурата, предвидена в настоящия член, когато, преди сключване на договор, тя счита, че ясно и явно нарушение на разпоредбите на Общността в областта на обществените поръчки е било извършено по време на процедура за възлагане на поръчка, попадаща в приложното поле на Директиви 71/305/ЕИО и 77/62/ЕИО.

2. Комисията уведомява държавата-членка и съответния възложител за причините, поради които тя счита, че ясно и явно нарушение е било извършено и изисква неговото поправяне.

3. В рамките на двадесет и един дена от получаване на уведомлението, упоменато в параграф 2, съответната държава-членка съобщава на Комисията:

а) потвърдението си, че нарушението е било поправено; или

б) мотивирано заключение, обясняващо защо не е било извършено поправяне; или

в) уведомление, посочващо, че процедурата за възлагане на поръчка е била прекратена, било от възложителя, по негова собствена инициатива, или на базата на правомощията, уточнени в член 2, параграф 1, буква а).

4. Мотивирано заключение в съответствие с параграф 3, буква б) може да се основава на факта, че твърдяното нарушение вече е предмет на съдебни или други процедури за обжалване, или на обжалване, както е упоменато в член 2, параграф 8. В такъв случай, държавата-членка информира Комисията за резултата от тези процедури, веднага щом той стане известен.

5. Когато е било отправено уведомление, че дадена процедура за възлагане на поръчка е била спряна в съответствие с параграф 3, буква в), държавата-членка уведомява Комисията когато спирането е преустановено или друга процедура за възлагане на поръчка, свързана изцяло или от части с предишната, е била стартирана. Това уведомление следва да потвърди, че твърдяното нарушение е било поправено или да включи мотивирано заключение, обясняващо защо не е било извършено поправяне.

Член 4

1. Не по-късно от четири години след прилагането на настоящата директива, Комисията, след консултации с Консултативния комитет за обществени поръчки, преразглежда начина, по който разпоредбите от настоящата директива са били прилагани и, ако е необходимо, предлага изменения и допълнения.

2. Преди 1 март всяка година държавите-членки съобщават на Комисията информация относно функционирането на националните процедури за обжалване през предходната календарна година. Естеството на информацията се определя от Комисията, след консултации с Консултативния комитет за обществени поръчки.

Член 5

Държавите-членки въвеждат в сила, преди 21 декември 1991 г., необходимите мерки, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива. Те уведомяват Комисията за текста на основните закони, подзакони и административни разпоредби от националното им законодателство, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставена в Брюксел на 21 декември 1989 година.

За Съвета

Председател

É. CRESSON

